

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการดำเนินการทดลองเพื่อศึกษาถึงผลของโปรแกรมการปรึกษาแบบกลุ่มตามแนวคิดพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรมที่มีต่อการเพิ่มการยอมรับตนเองของเด็กที่ถูกทารุณกรรม : กรณีศึกษา สถานสงเคราะห์เด็กหญิงจังหวัดอุดรธานี โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมนั้น ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง
2. การยอมรับตนเองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
3. พฤติกรรมที่เหมาะสมของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
4. สมมติฐานการวิจัย ซึ่งมีดังต่อไปนี้

กำหนดให้

กลุ่มทดลอง คือ เด็กถูกทารุณกรรมที่เข้าร่วมโปรแกรมการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวคิดพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม

กลุ่มควบคุม คือ เด็กถูกทารุณกรรมที่ไม่ได้เข้าร่วมโปรแกรมการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวคิดพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม

4.1 สมมติฐานที่ 1 กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมจะมีคะแนนการยอมรับตนเองก่อนการทดลองไม่แตกต่างกัน

4.2 สมมติฐานที่ 2 กลุ่มทดลองจะมีคะแนนการยอมรับตนเองสูงขึ้นภายหลังการทดลอง

4.3 สมมติฐานที่ 3 กลุ่มทดลองจะมีคะแนนการยอมรับตนเองภายหลังการทดลองและระยะติดตามผลไม่แตกต่างกัน

4.4 สมมติฐานที่ 4 กลุ่มทดลองจะมีคะแนนการยอมรับตนเองภายหลังการทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม

4.5 สมมติฐานที่ 5 กลุ่มควบคุมจะมีคะแนนการยอมรับตนเองก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และระยะติดตามผลไม่แตกต่างกัน

4.6 สมมติฐานที่ 6 กลุ่มทดลองจะมีคะแนนการยอมรับตนเองระยะติดตามผลสูงกว่ากลุ่มควบคุม

1. ลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ตาราง 4.1

ลักษณะส่วนบุคคลของเด็กที่ถูกทารุณกรรมจำแนกเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน (คน)		
	กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม	รวม
อายุ			
12	1	2	3
13	4	4	8
14	1	3	4
15	2	0	2
การศึกษา			
ประถมศึกษาปีที่ 6	2	3	5
มัธยมศึกษาปีที่ 1	4	4	8
มัธยมศึกษาปีที่ 2	2	2	4
จำนวนรวม	8	9	17

จากตาราง 4.1 กลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมการทดลองมีทั้งหมด 17 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 8 คน และกลุ่มควบคุม 9 คน โดยกลุ่มทดลองส่วนใหญ่มีอายุ 13 ปี จำนวน 4 คน รองลงมาอายุ 15 ปี จำนวน 2 คน และกลุ่มทดลองส่วนใหญ่กำลังศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 4 คน รองลงมา กำลังศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และมัธยมศึกษาปีที่ 2 เท่ากัน

กลุ่มควบคุมส่วนใหญ่มีอายุ 13 ปี จำนวน 4 คน รองลงมาอายุ 14 ปี จำนวน 3 คน และกลุ่มควบคุมส่วนใหญ่กำลังศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 รองลงมากำลังศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 3 คน

2. การยอมรับตนเองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตาราง 4.2

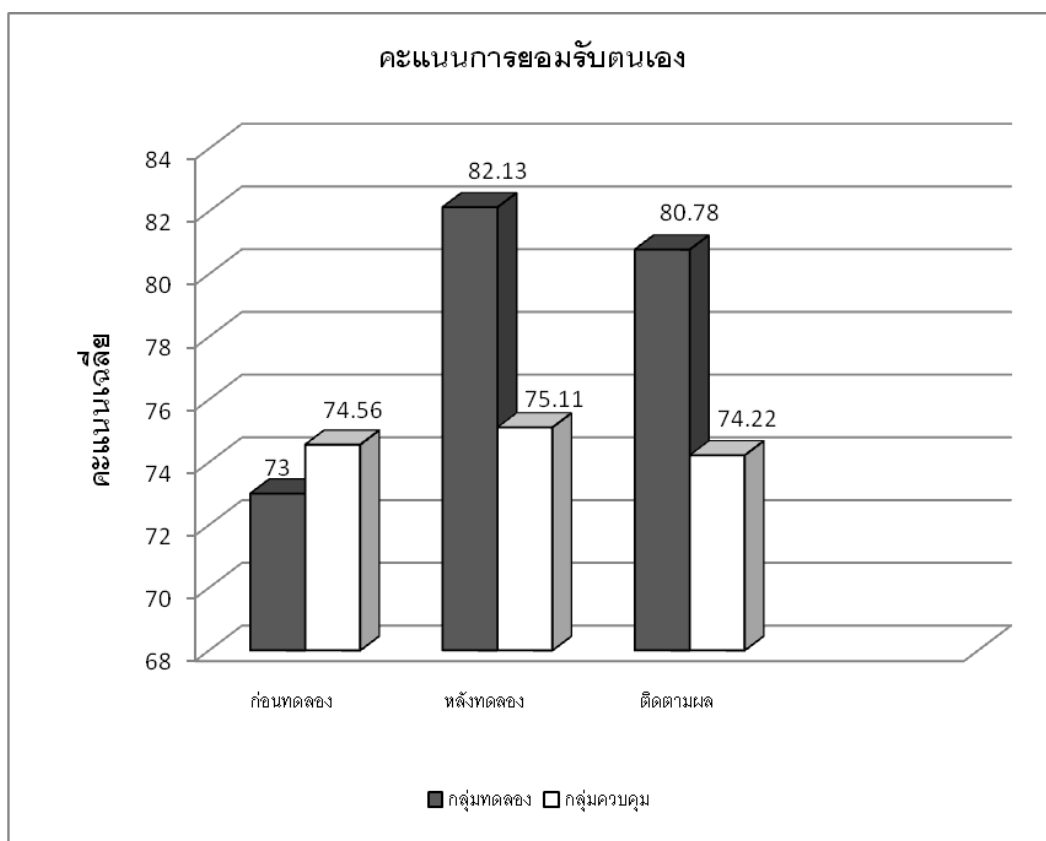
ค่าเฉลี่ยคะแนนการยอมรับตนเองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในระยะก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และติดตามผล

คะแนนการยอมรับตนเอง	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		ติดตามผล	
	M	SD	M	SD	M	SD
กลุ่มทดลอง (n=8)	73.00	10.93	82.13	7.12	80.78	7.54
กลุ่มควบคุม (n=9)	74.56	6.60	75.11	3.52	74.22	4.79

จากตาราง 4.2 พบว่าก่อนการทดลองทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยของคะแนนการยอมรับตนเองอยู่ในระดับใกล้เคียงกัน คือ มีระดับการยอมรับตนเองอยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน ในระยะหลังการทดลองพบว่า กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนการยอมรับตนเองเพิ่มขึ้น ในขณะที่กลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยของคะแนนการยอมรับตนเองอยู่ในระดับใกล้เคียงกับระยะก่อนการทดลอง และในระยะติดตามผลการทดลองพบว่า กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนการยอมรับตนเองอยู่ในระดับใกล้เคียงกับระยะหลังการทดลอง ส่วนกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยของคะแนนการยอมรับตนเองอยู่ในระดับใกล้เคียงกับระยะหลังการทดลอง โดยทั้ง 2 กลุ่มมีระดับการยอมรับตนเองในระดับปานกลางทั้งระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล

ภาพ 4.1

ค่าเฉลี่ยคะแนนการยอมรับตนเองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในระยะก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และติดตามผล

3. พฤติกรรมที่เหมาะสมของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตาราง 4.3

ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมที่เหมาะสมของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในระยะก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และติดตามผล

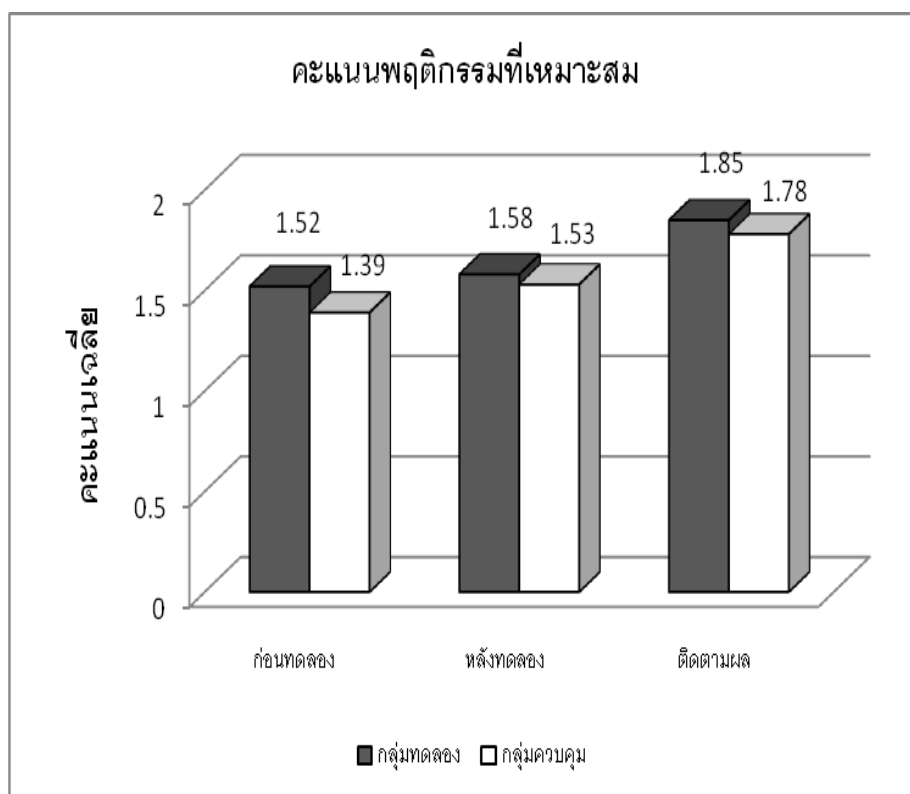
คะแนนพฤติกรรม ที่เหมาะสม	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		ติดตามผล	
	M	SD	M	SD	M	SD
กลุ่มทดลอง (n=8)	1.52	0.25	1.58	0.30	1.85	0.18
กลุ่มควบคุม (n=9)	1.39	0.30	1.53	0.32	1.78	0.13

จากตาราง 4.3 พบว่าก่อนการทดลองกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนน

พฤติกรรมที่เหมาะสมสูงกว่ากลุ่มควบคุมเล็กน้อย ในระยะหลังการทดลองพบว่า กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมที่เหมาะสมเพิ่มขึ้นเล็กน้อย ในขณะที่กลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมที่เหมาะสมสูงกว่าระยะก่อนการทดลอง และในระยะติดตามผลพบว่า ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมที่เหมาะสมสูงกว่าในระยะหลังการทดลอง โดยทั้ง 2 กลุ่มมีพฤติกรรมที่เหมาะสมอยู่ในระดับสูงทั้งในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล

ภาพ 4.2

ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมที่เหมาะสมของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในระยะก่อนการทดลอง
หลังการทดลอง และติดตามผล

4. การทดสอบสมมติฐานการวิจัย

กำหนดให้

กลุ่มทดลอง คือ เด็กถูกทารุณกรรมที่เข้าร่วมโปรแกรมการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบ
กลุ่มตามแนวคิดพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม

กลุ่มควบคุม คือ เด็กถูกทารุณกรรมที่ไม่ได้เข้าร่วมโปรแกรมการปรึกษาเชิงจิตวิทยา
แบบกลุ่มตามแนวคิดพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1

สมมติฐานการวิจัย คือ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมจะมีคะแนนการยอมรับตนเอง
ก่อนการทดลองไม่แตกต่างกัน

ตาราง 4.4

ผลการทดสอบคะแนนการยอมรับตนเองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในระยะก่อนการทดลอง
โดยใช้ Mann – Whitney – Test

กลุ่มตัวอย่าง	M	SD
กลุ่มทดลอง	73.00	10.93
กลุ่มควบคุม	74.56	6.60

	จำนวน (คน)	Mean Rank	Z	ค่า p (2-tailed)
คะแนนการยอมรับตนเอง			-1.158	.247
กลุ่มทดลอง	8	7.50		
กลุ่มควบคุม	9	10.33		

จากตาราง 4.4 คะแนนการยอมรับตนเองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในระยะก่อนการทดลอง ทดสอบโดยใช้ Nonparametric test ชนิด Mann – Whitney – Test ได้ค่า $Z = -1.158$ ค่า p (2-tailed) = .247 มากกว่า 0.05 นั่นคือ เด็กถูกทารุณกรรมที่เข้าร่วมโปรแกรมและไม่ได้เข้าร่วมโปรแกรมการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวคิดพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรมมีคะแนนการยอมรับตนเองก่อนการทดลองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ 1

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2

สมมติฐานการวิจัย คือ กลุ่มทดลองจะมีคะแนนการยอมรับตนเองสูงขึ้นภายหลังการทดลอง

ตาราง 4.5

ผลการทดลองคะแนนการยอมรับตนเองของกลุ่มทดลองในระยะก่อนการทดลองและหลังการทดลอง โดยใช้ Wilcoxon Signed – Ranks Tests

ระยะการทดลอง	M	SD
ก่อนการทดลอง	73.00	10.93
หลังการทดลอง	82.13	7.12

	จำนวน (คน)	Sum of Ranks	Z	ค่า p (1-tailed)
คะแนนการยอมรับตนเอง			-1.893	.029*
(หลัง – ก่อน)				
ตำแหน่งที่เป็นลบ	1	4.50		
ตำแหน่งที่เป็นบวก	7	31.50		

* $p < .05$

จากตาราง 4.5 คะแนนเฉลี่ยการยอมรับตนเองของกลุ่มทดลองในระยะก่อนการทดลองและหลังการทดลอง ทดสอบโดยใช้ Nonparametric test ชนิด Wilcoxon Signed – Ranks Tests ได้ค่า $Z = -1.893$ ค่า $p (1\text{-tailed}) = .029$ น้อยกว่า .05 นั่นคือ ภายหลังจากทดลองได้ถูกทราตรูณกรรมที่เข้าร่วมโปรแกรมการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวคิดพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรมมีคะแนนการยอมรับตนเองสูงขึ้นภายหลังจากทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ 2

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 3

สมมติฐานการวิจัย คือ กลุ่มทดลองจะมีคะแนนการยอมรับตนเองภายหลังจากทดลองและระยะติดตามผลไม่แตกต่างกัน

ตาราง 4.6

ผลการทดลองคะแนนการยอมรับตนเองของกลุ่มทดลองในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลการทดลอง โดยใช้ Wilcoxon Signed – Ranks Tests

ระยะการทดลอง	M	SD
หลังการทดลอง	82.13	7.12
ติดตามผล	80.38	7.54

	จำนวน (คน)	Sum of Ranks	Z	ค่า p (2-tailed)
คะแนนการยอมรับตนเอง			-1.701	.093
(หลัง – ติดตามผล)				
ตำแหน่งที่เป็นลบ	3	13		
ตำแหน่งที่เป็นบวก	5	23		

จากตาราง 4.6 คะแนนเฉลี่ยการยอมรับตนเองของกลุ่มทดลองในระยะหลังการทดลองและติดตามผล ทดสอบโดยใช้ Nonparametric test ชนิด Wilcoxon Signed – Ranks Tests ได้ค่า $Z = -.701$ ค่า $p (1\text{-tailed}) = .483$ มากกว่า .05 นั่นคือ เด็กถูกทารุณกรรมที่เข้าร่วมโปรแกรมการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวคิดพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรมมีคะแนนการยอมรับตนเองภายหลังการทดลองและระยะติดตามผล 4 สัปดาห์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ 3

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 4

สมมติฐานการวิจัย คือ กลุ่มทดลองจะมีคะแนนการยอมรับตนเองภายหลังการทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม

ตาราง 4.7

ผลการทดสอบคะแนนการยอมรับตนเองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในระยะหลังการทดลอง โดยใช้ Mann – Whitney – Test

กลุ่มตัวอย่าง	M	SD
กลุ่มทดลอง	82.13	7.12
กลุ่มควบคุม	75.11	3.52

	จำนวน (คน)	Mean Rank	Z	ค่า p (1-tailed)
คะแนนการยอมรับตนเอง			-2.123	.017*
กลุ่มทดลอง	8	11.75		
กลุ่มควบคุม	9	6.56		

* $p < .05$

จากตาราง 4.7 คะแนนการยอมรับตนเองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในระยะก่อนการทดลอง ทดสอบโดยใช้ Nonparametric test ชนิด Mann – Whitney – Test ได้ค่า $Z = -2.123$ ค่า $p (1\text{-tailed}) = .017$ น้อยกว่า .05 นั่นคือ เด็กที่ถูกทารุณกรรมที่เข้าร่วมโปรแกรมการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวคิดพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรมมีคะแนนการยอมรับตนเองภายหลังการทดลองสูงกว่าเด็กที่ถูกทารุณกรรมที่ไม่ได้เข้าร่วม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ 4

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 5

สมมติฐานการวิจัย คือ กลุ่มควบคุมจะมีคะแนนการยอมรับตนเองก่อนการทดลอง ภายหลังการทดลอง และระยะติดตามผลไม่แตกต่างกัน

ตาราง 4.8

ผลการทดลองคะแนนการยอมรับตนเองของกลุ่มควบคุมในระยะก่อนการทดลองและหลังการทดลอง โดยใช้ Wilcoxon Signed – Ranks Tests

ระยะการทดลอง	M	SD
ก่อนการทดลอง	74.56	6.60
หลังการทดลอง	75.11	3.52

	จำนวน (คน)	Sum of Ranks	Z	ค่า p (2-tailed)
คะแนนการยอมรับตนเอง			-0.356	.722
(หลัง – ก่อน)				
ตำแหน่งที่เป็นลบ	3	19.50		
ตำแหน่งที่เป็นบวก	6	25.50		

จากตาราง 4.8 คะแนนเฉลี่ยการยอมรับตนเองของกลุ่มควบคุมในระยะหลังการทดลองและติดตามผล ทดสอบโดยใช้ Nonparametric test ชนิด Wilcoxon Signed – Ranks Tests ได้ค่า $Z = -.356$ ค่า $p (2-tailed) = .722$ มากกว่า .05 นั่นคือ เด็กถูกทารุณกรรมที่ไม่ได้เข้าร่วมโปรแกรมการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวคิดพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรมมีคะแนนการยอมรับตนเองก่อนการทดลองและหลังการทดลองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ 5

ตาราง 4.9

ผลการทดลองคะแนนการยอมรับตนเองของกลุ่มควบคุมในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลการทดลอง โดยใช้ Wilcoxon Signed – Ranks Tests

ระยะการทดลอง	M	SD
หลังการทดลอง	75.11	3.52
ติดตามผล	74.22	4.79

	จำนวน (คน)	Sum of Ranks	Z	ค่า p (2-tailed)
คะแนนการยอมรับตนเอง			- .598	.550
(หลัง – ติดตามผล)				
ตำแหน่งที่เป็นลบ	4	17.50		
ตำแหน่งที่เป็นบวก	5	27.50		

จากตาราง 4.9 คะแนนเฉลี่ยการยอมรับตนเองของกลุ่มควบคุมในระยะหลังการทดลองและติดตามผล ทดสอบโดยใช้ Nonparametric test ชนิด Wilcoxon Signed – Ranks Tests ได้ค่า $Z = -.598$ ค่า $p (2-tailed) = .550$ มากกว่า .05 นั่นคือ เด็กถูกทารุณกรรมที่ไม่ได้เข้าร่วมโปรแกรมการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวคิดพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และ

พฤติกรรมมีคะแนนการยอมรับตนเองหลังการทดลองและติดตามผล 4 สัปดาห์ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ 5

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 6

สมมติฐานการวิจัย คือ กลุ่มทดลองจะมีคะแนนการยอมรับตนเองระยะติดตามผลสูงกว่ากลุ่มควบคุม

ตาราง 4.10

ผลการทดสอบคะแนนการยอมรับตนเองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในระยะติดตามผล การทดลอง โดยใช้ Mann – Whitney – Test

กลุ่มตัวอย่าง	M	SD
กลุ่มทดลอง	80.38	7.54
กลุ่มควบคุม	74.22	4.79

	จำนวน (คน)	Mean Rank	Z	ค่า p (1-tailed)
คะแนนการยอมรับตนเอง			-1.786	.037*
กลุ่มทดลอง	8	11.31		
กลุ่มควบคุม	9	6.94		

*p < .05

จากตาราง 4.10 คะแนนการยอมรับตนเองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในระยะติดตามผลการทดลอง ทดสอบโดยใช้ Nonparametric test ชนิด Mann – Whitney – Test ได้ค่า Z = -1.786 ค่า p (1-tailed) = .037 น้อยกว่า .05 นั่นคือ ได้ถูกทากรูณกรรมที่เข้าร่วมโปรแกรม การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวคิดพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรมมีคะแนน

การยอมรับตนเองภายหลังการทดลองสูงกว่าเด็กที่ถูกทารุณกรรมที่ไม่ได้เข้าร่วม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ 6

ตาราง 4.11

แสดงผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ
สมมติฐานการวิจัยที่ 1	
กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมจะมีคะแนนการยอมรับตนเองก่อนการทดลองไม่แตกต่างกัน	ยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ 1 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05
สมมติฐานการวิจัยที่ 2	
กลุ่มทดลองจะมีคะแนนการยอมรับตนเองสูงขึ้นภายหลังการทดลอง	ยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ 2 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05
สมมติฐานการวิจัยที่ 3	
กลุ่มทดลองจะมีคะแนนการยอมรับตนเองภายหลังการทดลองและระยะติดตามผลไม่แตกต่างกัน	ยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ 3 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05
สมมติฐานการวิจัยที่ 4	
กลุ่มทดลองจะมีคะแนนการยอมรับตนเองภายหลังการทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม	ยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ 4 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05
สมมติฐานการวิจัยที่ 5	
กลุ่มควบคุมจะมีคะแนนการยอมรับตนเองก่อนการทดลอง ภายหลังการทดลอง และระยะติดตามผลไม่แตกต่างกัน	ยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ 5 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05
สมมติฐานการวิจัยที่ 6	
กลุ่มทดลองจะมีคะแนนการยอมรับตนเองระยะติดตามผล สูงกว่ากลุ่มควบคุม	ยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ 6 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05